

משהו אישי *אנו אף גען פקחיה*

שם: לואיזה מליב
גיל: 27
כתובת: חולון
מצב משפחתי: רווקה
עיסוק: מתרגלת

בין סטטיסטיקה להסתברות

דמota מה עבר שהייתי רוצה לפגוש: "איזה יילוס קסר אשר שלט בראמי העתקה. לפני חביב סודי: "לספר סוד לך? מה פנתום?". המהימה והתבונת הכללי גילה שלו: אדם זה, כבר או (50) שנה לפני הספירה), חשב על הקמת רפובליקה עם חווה".

מצوها חביבה: "iomץ יה, כי גידול ילדים זה עד 10 שנים: "אי מודר וואה שישראל היה אחד מנגוני העעל קששים ביותר בחו"ל".

ספר שהופיע עלי' במוחה: "צערני אני כמעט

מכיר תקשורת. מותר? הרי אני לא יכול להיות בלי תקשורת עם הקרכבים שלי, אפלוי יומן".

המשמעות האה של: "אי וואה למד הרבה דברים חדשים ולא להסתפק בהישגי, להעשי את הירע, לגילות ארציות חרשות בעולם ולהזכיר צדדים שונים של החיים".

עד אחר סיום התואר, החלטה את לימודי התואר

לוואה, 27, נולדה בסמרקנד לאמא ילנה ולאבא אפרים. הדר עלה ארצה לנ-10 שנים, מיד לאחר שסימה לואזה ללימודיה בבית חיכון. ביום מסוגוריים בחולון. וכך באזן, נרשמה לואזה לימיורי מכינה לעולים מהתקבלה לתואר ראשון במתמטיקה שימושית באוניברסיטה בר-אילן. לאחר סיום התואר, החלטה את לימודי התואר השינוי במתמטיקה פונקציית. במקביל ללימודים לא פשוטים, התחליה למד באוניברסיטה במחקרה למתמטיקה מגוון מקצועות בתחום הדיבוריאלי ואינגריאלי.

כיום מתפרקת לואזה במתרגלת במכון הטכנולוגי בחולון (HT), מכללה למנהל וראשות לziejן במרוץ האוניברסיטאי "הורה שומרון" שכאריאל. בין המשמות המורכבות של הקורסים אותן היא מעבירה נמצאת החשבון אינפניטיסימאל, פונקציות מוכנות, מתמטיקה בדידה, הסתברות וסטטיסטיקה ועוד ועוד נושא.

קורסים לא פשוטים אלו היא מעבירה לסטודנטים הלומדים הנדסת חשמל, מדעי המחשב, ניוול טכנולוגיה וככללה. כמו שווא לא וושבת ומרכיבת מספרים ננסחים, היא מקראית מספר איקות החיים. עשויה לפיתוח האשיה שללה שכילול קריית ספרים, הוג אירובי כבוי, תיאטרון ו'טי'ם' באינטראקט. רוגע לפוי שהיא חיורה את עניה בספר מלא חולעת שאוכלת את האדים מבפנים. אנשים נגאים פוגעים בעצם יותר מאשר במישחו אחר. אז אני לא קציג. עשויה אותה שמחה: "לראות את אושרים של האנשים הסובבים אותנו".

פריט שחק איתי לא בורוד: "כיוון שאי אפשר לקחת לאי בודד את המשפחה שלי, אקה איתי

אני לעולם לא: "אקנה. תודה להורים שלי שירשתי מהם את התגובה לא לנקנו במישחו, אלא של האחר. קנאה, זו חולעת שאוכלת את האדים מבפנים. אנשים קנים פוגעים בעצם יותר מאשר במישחו אחר. אז אני מכ... תפוגנו".

לא קוראת ספרים בעברית, מלבד עיתונים וספרים במקצועי. השפה שאני שולחת כה רטב היא רוסית. עם זאת, לפני מספר עשי החולתי בכל זאת לקרוא ספר בעברית. מזרב יייזידה להלידים מאת גטו רה סנט קוזופר, "הגניך הקטן". קראתי את הספר עם מילון עברי - וysi צמוד אליו ומא לא תעתוי לגשת בספר אחר בעברית. כנראה בגל עזיבה להתמודד עם הקשי בתרגום. בוגנית, אי חכבה ספרי בילוש ברוטית".

אני לעולם לא: "אקנה. תודה להורים שלי שירשתי מהם את התגובה לא לנקנו במישחו, אלא לפוגע ולשメה על כל הצלחה של האחר. קנא, זו חולעת שאוכלת את האדים מבפנים. אנשים נגאים פוגעים בעצם יותר מאשר במישחו אחר. אז אני לא קציג. עשויה אותה שמחה: "לראות את אושרים של האנשים הסובבים אותנו".

הרבר הבי יפה בקהילה הבוכרית הוא: "ישנם הרבה דברים יפים בקהילה שלנו, כמו מבלים בוכרים או מנהיגים הקשורים לה頓נה כמו קחורי (האריסון הבוכרי), למשיל".
אני מאמין לעם ישראל: "שלום. אני יודעת שהוא צפוי לומר זאת, אבל זה מה אקוטואלי כתעתוי לעם ישראל. הסובי שלום הוא לא קלוש בימינו, ובכל זאת וואנו חיברים להווית אופטימיים".
הבי יהודי בעייני, "כאשר כל משפחה בישראל מתחדשת בחגיג וחוגגה אותו יחד. יהודי בעניין זה הגבע הלבן ביום הבירורים".

יש לך סיפורו מעניין?

evilin@walla.co.il